

Skulde det fremmes, tror jeg det rigtigst at fremkomme dermed i en særlig Lov. — Med Hensyn til Hærens Størrelse, da have vi jo for Tiden 42 eller 43 Batailloner; ganske vist maa man nu indskrænke Bataillonernes Antal noget, men dog efter §§ne 152, 153 osv. opretholde en Forstærkning, bestaaende af 9 Batailloner. Jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at det er nødvendigt; vi have ikke her i denne Sal været særlig Olfere af Forstærkningen, og jeg tror, at vi have gjort det i at spare vore Penge og spare vedkommende ældre Mænd for den Tidspilbe og Møje, der har været forbunden med at opfylde de Fordringer, Regjeringen i saa Henseende har stillet til Nøgtsdagen. Jeg kan ikke skønne rettere, end at, naar vi have 6, 7 eller 8 Mars Mandskab — lad os blive ved de 8 — og hver Mergang er mindst 9000 Mand, i det Hele altsaa 72,000, vi da have nogen videre Brug for Mergangene udover disse 8. Jeg er meget mer tilbøjelig til at tro, at vi ikke engang have Brug for de 8 Mergange. Jeg skulde derfor meget ønske ikke for selve Beparelsens Skyld, thi det koster ikke Noget at lade dem staa i Kullen, at man gennem Forhandlingerne lod det blive klart for Folk, at naar de begyndte tidlig, f. Ex. med det 19—20de Mar, kunde der som Regel ikke være Tale om, undtagen i alvorlige Diebliffe, hvor saa godt som Alle skulde være med, at tage Andre end 27= eller 28-aarige Mænd med, som de Eldeste. Vi kunne da holde os til de Kadres, der blive tilbage, de 30 Batailloner, ja 31 bliver der jo, naar vi tage den Bataillon med Bjørneskindshuene med. Jeg har nu i den Henseende den Opfattelse — jeg veed ikke, hvorvidt den er rigtig eller ei — at det maa skee ikke er ganske rigtigst at have et Korps, hvortil Folk af visse Hensyn, ikke altid paa Grund af deres 3. Men alene, fortrinsvis ville søge, naar vi skulle have almindelig Værnepligt, og jeg er heller ikke ganske tilbøjelig til at antage, at det er overensstemmende med vor Hærs Formaal at danne sær- egne Korps. Jeg tror, det vilde være overensstemmende med hele Hærens Loyalitet, at den nød den Tre i Fredens Dage flistevis at være paa Vagt paa det Sted, hvor Livgardebataillonen nu er. Det vilde i det Hele taget efter min Formening passe bedre til samtlige vore Forhold, og saa sit vi de 30 Batailloner. Det var altsaa et Udfalg af 10 Batailloner efter Forslaget, og naar vi saa begyndte at tale om Ordningen af de 30, tror jeg, at vi havde en Hær, der var passende efter vore Forhold. Med Hensyn til Ordningen af denne Hær maa vi ved Jodfolket Fordring om Oprettelsen af Regimentet. Jeg kan ikke fra mit eget Standpunkt udtale mig om, at det ikke er fornødent, skjøndt det undrer mig ganske vist, da Ordet "Regiment" ogsaa var kjendt før 1867 — thi det lader jo rigtigst i Sommes Betragtninger, som om Intet var kjendt før den franstydste Krig, men Regimentet kjendte man i alt

Jald før 1867. — det undrer mig, siger jeg, at man den Gang ikke fandt paa, at vi skulde have Regimentet. Men de sagtyndige Mænd, der behandlede denne Sag, vare tilfredse med Batailloner og Brigader. Det forekommer mig underligt, at vi nu skulle have Overgeneraler, Divisionsgeneraler, Brigadegeneraler, Regiments- og Bataillonschefer. Vi faae 2 Departementer mere, jeg tør ikke kalde dem Omsvøbsdepartementer, og de ere meget skrivende i Krigsministeriet, det vide vi; blot det Papir, her vil offres mere, var et lille Hensyn at tage med ved Overveielser. Jeg har hørt sagtyndige Mænd sige, at det foreslaaede Mellemled ikke kan anses for fornødent. Vel er der ikke foreslaaet flere Generaler, men derimod 14 Oberster eller Oberstlieutenanter flere end tidligere, og det skal være behageligt at have disse Poster hver med sin Stab; det skal jeg henstille, og turde jeg vinde den Overbevisning, at det ikke var absolut fornødent for Armeens Opgave, vilde jeg ikke stemme derfor. Ved Artilleriet og Mytteriet er Reserven foreslaaet at skulle ophøre. Naturligvis er det behageligere at have det Hele paa een Gang og strax end at skulle vente nogle Dage paa at faae Reserven med; men naar det omtales i Motiverne, at det har vist sig ikke at være tilstrækkeligt, komme vi til at spørge: Er det nu foreslaaede tilstrækkeligt? Her er Spørgsmaalet om noget Mere eller noget Mindre; og der kan formentlig være Grunde for at blive ved det Mindre. Jeg er ikke kommen til Overbevisning om, at vi tør gaa denne Vej; men den svarer jo iøvrigt til den Lankegang, som gaar igjennem Lovforslaget paa mange Punkter. Den Forgøelse af Ingeniørkorpsen, som allerede blev foretagen 1867, er foreslaaet forstørret i betydelig Grad. Jeg tror paa ingen Maade, at det er fornødent; thi der er ogsaa Andre end Menige og Officerer af Ingeniørkorpsen, der i Krigens Tid kunne hjælpe ved de Forretninger, som man sætter Ingeniørkorpsen til at udføre. Blandt det værnepligtige Mandskab er der Mange med en saadan Uddannelse, at de strax uden videre Forberedelse kunne træde i en Ingeniørs Sted. — Grundfættningen om den almindelige Værnepligt er bevaret med Undtagelse af Ikke-Indfaldsbene af Militærarbejderne. Jeg betvivler, at denne Undtagelse er rigtig, og jeg tror, at vi maa offse de 80—90,000 Md. som kræves for at fastholde vor Bestemmelse af 1867 med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at naar man vil vrage mellem den store Masse saakaldte Militærarbejdere, det da vil være vanskeligt at finde meget brugbare Kræfter til mange af saadanne Tjenester som dem, de ere henvisse til. Naar det erede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds mente, at det egentlig ikke var af militære, men af almindelige sociale og politiske Grunde, at man kom til at indføre almindelig Værnepligt, da har jeg ikke forstaaet Forhandlingerne derom dengang ganske saaledes, thi